

група. Попитах майката на момчето дали имат в рода си и други глухонеми и изведнъж то проговори: “Аз не съм ням!”. Нещастieto се случило преди 8 години. Детето боледувало от бронхит, било с много висока температура и често се унасяло. Без то да усети, муха снесла яйцата си в ухото му. Излюпилите се ларви започнали да разкъсват тънката мембрана на средното ухо. Дни наред детето пищяло от ужасните болки. Майката викала баячка, увивала го в чаршафи напоени с вода и оцет, за да смъкне температурата, давала му хляб, напоен с ракия, за да го успокои и приспи... Едва когато видяла, че детето умира, го закарали в болницата във Видин. Казва, че самата тя за малко не умряла, когато лекарят почнал да вади червеите от ухото на детето. Сега то е глухо...

Бяхме потресени от наблюдението, че понякога инвалидността може да повишава “цената” на болното лице на брачния пазар. В условията на рязко съкращаване на постоянните доходи в семействата на ромите социалната пенсия, която получават инвалидите, ги прави предпочитани брачни партньори. В кв. “Лозница” в Асеновград установихме масово разпространение на епилепсия. Страдащите от това тежко заболяване не само се женеха твърде млади, но обикновено имаха по няколко деца, често наследили болестта. Семействата се издържаха единствено с инвалидните пенсии на своите болни членове. По същия начин, ако дадено лице с умствена изостаналост има свидетелство за инвалидност, обикновено успява да се ожени до навършване на 14-15 години и създава обременени деца. Ако не получава пенсия обаче, рядко може да сключи брак.

Едно от най-травмиращите преживявания на екипа по време на изследването бе свързано с ужасяващото здравословно състояние на ромите. Влизайки от махала в махала, ние губехме усещането, че сме в България, че сме в Европа.